

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 26. Sessio XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII
A. C. 681.

§. XXVI.

Sessio decima sexta.

A Sessione decima quinta usque ad decimam sextam menses tres & dimidius effluxerunt. Forte ideo tam diu expectatum, ut vacaret Imperatori, quem conclusioni Concilii adesse oportebat.

9. *Augusti.* Tandem hæc Sessio nono Augusti eodem anno 681. habita, majore quam unquam ante Episcoporum frequentia. Theophilus

p. 1005.

Notariorum Constantinopolitanorum Primicerius dixit: *Indico, quod Constantinus, qui se Presbyterum Ecclesie Apamiensis in Syria dicit, ad fores stet, & intrinitti petat, ut vos aliquid ad præsentem Quæstionem pertinens edoceat.* Ille, admissus, dixit: *Si me audissetis, non accepissemus funestam cladem, quam nobis hoc anno Bulgari attulerunt.* Scilicet Bulgari, effera Natio, illis temporibus superato Danubio, in Thraciam irrumperæ cœperunt, & Constantinus Imperator probrosam pacem, & tributum pendere coactus. At Constantinus Presbyter sermonem profecutus est in hunc modum:

Theoph. an. II. p. 299. Optabam ab initio ad Concilium admitti, vosque exhortari posse ad concordiam, ita ut neutra Pars, nec illa, quæ unam Voluntatem, nec altera, quæ duas Voluntates affirmat, persecutionem pateretur. In hunc finem Theodorum Patricium adve-

ram

ram & rogaveram, ut desiderium meum Sæculum VII
 Concilio aperiret. Nunc vero, si jubetis, A. C. 681.
 Syriaca lingua scribam, quæ Deus mihi
 de vera Fide inspiravit, & postea in Græ-
 cum sermonem vertetur.

Concilium dixit: quia cogitationes
 tuas græce nobis exposuisti, etiam Fidem
 in hac lingua expone. Petiit ille sex die-
 rum moram; quod ei denegatum, quia,
 non vocatus, audiri ultro petierat. Er-
 go dixit: confiteor duas Naturas, sicut
 Calcedone definitum fuit, & duas Proprie-
 tates. De Operationibus non disputo, si
 eas tanquam Proprietates admittitis. Sed
 unicam affirmo Voluntatem de Persona
 Verbi, id est, de ejus Subsistentia. Ut
 enim nihil dissimulem, quid vox HYPO- Constanti-
 STASIS Græce significet, nescio. Lo- nus Hæreti-
 quor vero de Voluntate Personæ Verbi, cus.
 etiam post Incarnationem. Nam Pater,
 Filius, & Spiritus Sanctus unica sunt Vo-
 luntas: Interrogatus deinde, an illa Conc. pag.
 unica Voluntas, quam in Jesu Christo 1008.
 agnoscebat, esset Voluntas Naturæ Di-
 vinæ vel Naturæ Humanæ, respondit:
 est Voluntas Divinitatis. Rursusque in-
 terrogatus, an Natura Humana in Jesu
 Christo habeat Voluntatem. Respon-
 dit: Omnino, Voluntatem Naturalem,
 quam habuit a Nativitate sua usque ad
 Crucem; & hoc est, quod appello Proprie-
 tatem. Patres dixerunt: quid igitur
 Ff 4 tibi

Sæculum VII *tibi vis? an forte Iesus Christus a tem-*
 A. C. 681. *pore Crucis suæ Naturam Humanam di-*

9. Augusti. *misit? Respondit Constantinus: Volun-*
tas Humana cum eo non remansit, sed
cum carne & sanguine. Nunc enim non
amplius bibit, vel manducat, dormit, aut
ambulabat. Porro Patres instabant in
hunc modum: Dixisti, quod Persona
Verbi habeat Voluntatem. Dixisti
deinde, quod ejus Humanitas habeat Vo-
luntatem Naturalem. Quomodo ergo u-
nicam in Iesu Christo Voluntatem con-
fiteris? Respondit: Hanc cum carne &
sanguine dimisit. Tum prementibus
Adversariis compulsus est dicere, Iesum
Christum carnem suam deposuisse. Fas-
fus etiam est, hanc esse Macarii Antio-
cheni Doctrinam, cui obstinate inhæsit,
dicens, non posse se aliud credere. Hic
Concilium exclamavit: Hæc est Hære-
sis Manichæorum! hic est error Apollin-
aris! Anathema Apollinari, & Doctri-
næ ejus! ejiciatur Manichæus! Ita Con-
stantinus Apamiensis ex Concilio ex-
trusus.

Tum Georgius Patriarcha Constancinopolitanus dixit: *Gratiam ego & aliquot Episcopi huic Sedi subjecti a vobis petimus: Si fieri potest, Personæ in acclamationibus nominatim non anathematizentur nempe Sergius, Pirrbus, Paulus & Petrus. Concilium respondit: Oportet,*
 ut

ut illi qui legitime rei fuere iudicati, & nostra Sententia ex sacris Diptychis delati, etiam nominatim anathematizentur.

Sæculum VII
A. C. 681.

Igitur Georgius se plurimorum Sententiæ accedere edixit, & mox omnes in Laudem Imperatoris sæpius acclamarunt. Plurimos annos Agathonis Papæ, Georgio Constantinopolitano, Theophani Antiocheno, Concilio, & Senatui precati, præterea exclamarunt: *Anathema Theodoro Pbaranitano Hæretico! Sergio, Cyro, Anathema! item Anathema Honorio Hæretico, Pirrho, Paulo, & Petro, Macario, Stephano, Polycronio & omnibus Hæreticis!* Tandem Magistratus ex Patribus quæsierunt, an quidquam examinandum de Causa & Quæstione præsentate restaret, qui responderunt, nihil restare, sed se in proxima Sessione cum auxilio Spiritus Sancti Confessionem Fidei concinnaturos.

p. 1009.

Sessionis decima septima post unum elapsam mensum, nempe, undecimo Sept. 681. Indictione decima Constantinopoli ineunte, celebrata. Nihil aliud actum, nisi quod inter Patres de Fidei Definitione convenerit, quæ in Sessione sequente iterum publice lecta. Hinc in exemplis Græcis hæc ultima non visitur, nam Græci septendecim solum Sessiones numerant.

Ff 5

§.XXVII.